

- naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim w związku z górnym limitem grzywien w wysokości 10 % obrotu przedsiębiorstwa, Komisja oparła się na obrocie całej grupy, a nie na obrocie skarżących;
- błędne pod względem prawnym zastosowanie komunikatu w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien ⁽²⁾ w zakresie, w jakim nie uwzględniono we właściwy sposób zwiększenia wartości dowodów poprzez współpracę ze strony skarżących.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003 L 1, str. 1).

⁽²⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli (Dz.U. 2002, C 45, str. 3).

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2007 r. — ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg przeciwko Komisji

(Sprawa T-148/07)

(2007/C 155/59)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl (Howald, Luksemburg) (przedstawiciel: K. Beckmann, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, odpowiednie obniżenie grzywiny nałożonej na skarżącą w zaskarżonej decyzji z tytułu odpowiedzialności solidarnej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2007) 512 wersja ostateczna z dnia 21 lutego 2007 r. w sprawie COMP/E-1/38.823 — PO/Windy i schody ruchome. W zaskarżonej decyzji na skarżące oraz inne przedsiębiorstwa nałożono grzywiny z powodu uczestniczenia przez nie w kartelu obejmującym instalację i obsługę wind i schodów ruchomych w Luksemburgu. W

opinii Komisji, zainteresowane przedsiębiorstwa działały z naruszeniem art. 81 WE.

Na poparcie swej skargi skarżące podnoszą następujące zarzuty prawne:

- brak kompetencji po stronie Komisji w związku z tym, że lokalne naruszenie zarzucane skarżącej nie miało jakiegokolwiek oddźwięku na poziomie między państwowym;
- naruszenie zasady non bis in idem w związku z tym, że Komisja nie uwzględniła decyzji o zwolnieniu z grzywien, która została wydana w odniesieniu do skarżącej przez krajowy organ właściwy w zakresie karteli w Luksemburgu przed wszczęciem niniejszego postępowania;
- brak przesłanek pozwalających na stwierdzenie solidarnej odpowiedzialności skarżącej i spółek hierarchicznie znajdujących się ponad nimi, biorąc pod uwagę, że skarżąca jest podmiotem działającym samodzielnie pod względem prawnym i gospodarczym;
- nieproporcjonalny charakter kwoty podstawowej przyjętej dla obliczenia grzywiny w porównaniu z rzeczywistym znaczeniem skarżącej na rynku;
- bezprawność zastosowanego przelicznika odstraszającego związana z tym, że obrót skarżącej był jedynym istotnym czynnikiem przy obliczaniu grzywiny, a obrót ten nie uzasadniał zastosowania wspomnianego przelicznika odstraszającego;
- brak uzasadnienia dla okoliczności obciążającej związanej z powrotem do naruszenia w kontekście obliczania grzywiny z powodu błędów co do prawa w odniesieniu do uwzględnienia poprzednich grzywien oraz błędów w ocenie;
- naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim w związku z górnym limitem grzywien w wysokości 10 % obrotu przedsiębiorstwa, Komisja oparła się na obrocie całej grupy, a nie na obrocie skarżącej;
- błędne pod względem prawnym zastosowanie komunikatu w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien ⁽²⁾ w zakresie, w jakim nie uwzględniono we właściwy sposób zwiększenia wartości dowodów poprzez współpracę ze strony skarżącej;
- niewłaściwe uwzględnienie współpracy skarżącej wykraczającej poza zakres komunikatu w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003 L 1, str. 1).

⁽²⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli (Dz.U. 2002, C 45, str. 3).